

פרק קב

- {א} תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו:
 {ב} יהוה שמעה תפילתי ושועתי אליך תבוא:
 {ג} אל תסתר פניך ממוני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני:
 {ד} כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו:
 {ה} הופה כעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי:
 {ו} מקול אנהתי דבקה עצמי לבשרי:
 {ז} דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות:
 {ח} שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג:
 {ט} כל היום תרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו:
 {י} כי אפר בלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי:
 {יא} מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשליכני:
 {יב} ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש:
 {יג} ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר:
 {יד} אתה תקום תרחם ציון כי עת להננה כי בא מועד:
 {טו} כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יהננו:
 {טז} וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך:
 {יז} כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו:
 {יח} פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם:
 {יט} תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה:
 {כ} כי השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל ארץ הביט:
 {כא} לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה:
 {כב} לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם:
 {כג} בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה:
 {כד} ענה בדרך (כחו) כחי קצר ימי:
 {כה} אמר אלי אל תעלני בתצי ימי בדור דורים שנותיך:
 {כו} לפני הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים:
 {כז} המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כפגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפנו:
 {כח} ואתה הוא ושנותיך לא יתמו:

{כט} בני עבדיך ישכנונו וזרעם לפנך יכון: